

[Alvilda Larsen.]

ket jo også fremgår af den kendsgerning, at den højtærede boligminister allerede nu må bebude et ændringsforslag, der tager sigte på at rette en såkaldt regnefejl. Men derudover synes jeg, at det er noget af en uanstændighed at forelægge folketinget et så lidt gennemtænkt og gennemarbejdet forslag.

Nu er dette forslag jo et led i den nedskæring, som forligspartierne er blevet enige om skal finde sted af hensyn til valutamisøren, og derfor vil man forstå, at mit parti ikke kan være synderlig begejstret for det, selvom det tilsyneladende skal indføre et princip, vi ellers er tilhængere af. Jeg vil også i denne forbindelse henvise til den bemærkelsesværdige velvilje, der fra anden side er givet udtryk for overfor dette forslag; den fortæller jo også lidt om og er bevis på, at forslaget i hvert fald ikke kommer de små særligt tilgode, som i dag slås med en høj husleje, og som har brug for en virkelig hjælp i form af en nedsættelse af lejen. I hvert fald synes jeg, det er en uanstændighed, når man fra ministeriets side prøver på at føre både folketinget og befolkningen bag lyset ved at bilde os ind, at dette forslags satser for tilskud vil muliggøre at bibeholde det lejeniveau, som vi har efter de gældende regler i boligstøtteloven. Det er nemlig absolut ikke rigtigt. Jeg tror heller ikke på nogen måde, at forslaget vil fremme byggevirksomheden, og vi er dog endnu i den situation, at vi absolut ikke tåler en indskrænkning i denne, når det gælder opførelse af beboelseslejligheder til befolkningen.

Andre har påpeget, at der sker en betydelig stigning i udgifterne for parcelhuse for mindrebemidlede, men det gælder også for de almindelige lejligheder i det almennyttige byggeri, i hvert fald i Københavns omegn, men sikkert også i en hel række andre kommuner, hvor der på grund af høje amtstueskatter hidtil har været givet en særlig lempelse derved, at man har tilladt boligselskaberne at lade være med at optage hypotekforeningslån. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede minister at se på disse bestemmelser.

Socialt boligbyggeri er blevet finansieret udelukkende ved kreditforeningslån og statslån, og det har medført en besparelse i driftsomkostningerne, der rundt regnet må an-

slås til at udgøre ca. 1 kr. i husleje pr. m² etageareal. Det er der overhovedet ikke taget hensyn til ved omlægningen i det foreliggende lovforslag. Det sociale byggeri i Københavns omegn får kun de samme 14 kr. i tilskud pr. m², som er nødvendige for at holde lejeniveauet i lejligheder med 60—85 m² på samme højde som hidtil i det øvrige land. Omlægningen vil altså med andre ord betyde en regulær huslejestigning på over 1 kr. pr. m² for hele det almennyttige byggeri i Københavns omegn. Når man ved, hvor stor en del af alt byggeri der finder sted netop i omegnskommunerne, forstår man, at det er påkrævet at kigge nærmere på disse bestemmelser, der har de af mig omtalte konsekvenser, nemlig at dette byggeri bliver dårligere stillet end byggeriet i det øvrige land.

Hertil kommer så den i mine øjne helt barokke konsekvens af den foreslåede grænse på de 60 m² for etagelejligheder. Lejlighederne under denne størrelse får kun et tilskud på 60 pct. af de 14 kr., der er gældende for lejligheder på 60—85 m². Regner man med, at bruttoløjen med det nuværende rente- og omkostningsniveau bliver ca. 40 kr. pr. m² for en etagelejlighed, så vil en sådan leje efter de nugældende bestemmelser blive 40 kr. minus 14 kr., altså 26 kr. pr. m² i de lidt større lejligheder, men m²-lejen for en lille lejlighed, en lejlighed på 55 m², bliver 40 kr. minus 8 kr. 40 øre, altså 31 kr. 60 øre. Altså, det er ensbetydende med, at en lejlighed på over 60 m² med 2½—3 værelser i husleje koster det samme som en lille lejlighed med 2 værelser på 55 m² i det samme kompleks, og uanset at de husstande, som bebor de forskellige lejlighedstyper, er fuldstændig ens.

Jeg tror at disse bestemmelsers vedtagelse vil være noget, lejerne vil opfatte som en urimelighed, og på længere sigt vil det måske medføre, at boligselskaberne undlader at projektere de små lejligheder — men det er der måske mange der finder er ønskværdigt og godt. For alt det byggeri, hvor man har projekteret disse små lejligheder på 55 m², vil vi altså se, at der vil kunne opstå meget store vanskeligheder, hvis den store forskel ifølge lovforslagets bestemmelser mellem tilskud til små og til større lejligheder opretholdes. Jeg er heller